

ילדי הצדיק

תפלה - פלך הודיה

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

טיול זמסיבת הנוכח - תשפ"ג

רוזאים ניסים

ברוך ה' למרות המניעות מהצבא לא ויתרתי לנסות לנסוע לראש השנה לאומן. כשבאתי לעבור את הגבול, עצרו אותי מיד.

במקום להגיע לציון הקדוש אני מוצא את עצמי עצור לפני משפט. מה שאני שומע זה שבמצב שלי, עם אקבל חודשיים כלא זה עוד נס.

יש לי משפחה, אני לומד בכלל וכו', זה לא בא בחשבון. בקשתי שיעבירו לחברה באומן \$50 שיתפללו עלי.

כך היה בזמן הדיון הילדים הצדיקים והטהורים התפללו עלי בציון הקדוש. הנס קרה, נגד כל טבע והגיון השופט הורה לשחרר אותי מיד...

השפת אמת מביא מדרש (זה לא השפת אמת של גור זה שפת אמת אחר) "שרחל תפסה פלך שתיקה ולא תפסה פלך הודיה" (מדרש רבה פרשת ויצא) מה זה פלך הודיה? המדה של לאה זה היה פלך הודיה, תמיד היא מודה, תמיד משבחת על כל דבר. הפעם אודה את ה', זה היה העבודה של לאה. תמיד להודות, לשבח, לרקד, לכן זכתה שיצא ממנה משיח בן דוד.

ואלו רחל שרק היה לה פלך שתיקה, היא הייתה נקראת תלמיד חכם. (מסביר ר' נתן בלקוטי הלכות ראש חדש) היא הייתה כבניכול יותר חכמה מלאה, אבל את הסוד של לאה, של השירה והרקודים, היא לא זכתה להכיר.

התפלה הנבחרת להנצל מכל מיני קטרוג זה שירה ורקודים. כשאדם שר לפני התפלה, הוא עושה אותה, כמו שאורזים דבר, שולחים דבר, צריכים לעטוף אותו בנורות, בפלסטיקים שזה לא יקבל מכה כך צריכים לעטוף את התפלה. איך עוטפים את התפלה שלא יהיה לה שום קטרוג? לכסות אותה מעינים זרות שלא יגנבו אותה באמצע? כשאורזים דבר בחתיכת נייר, אדם לא יודע מה זה. אם הוא היה יודע שיש שם יהלומים, הוא היה גונב את זה. עכשו הוא צריך להעביר אלף חבילות, הוא לא יכול לבדוק אלף חבילות. אבל אם זה לא עטוף, הוא יכול לדעת איזה חבילה של יהלומים.

לכן צריכים לעטוף את התפלה, איך עוטפים אותה? עוטפים אותה בתוף הודיה! את התפלה עוטפים עם שירים, עם נגונים. כמה שיותר שירים ונגונים כמה עוטפים אותה עד שאין עליה שום קטרוג.

לכן תפלה ראשי תבות ל'אה ת'פסה פ'לך ה'ודיה.

לכן תפלה ראשי תבות ל'אה ת'פסה פ'לך ה'ודיה.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

יעקב נמצא בבריחה מאחיו הרשע עשו, אל דודו הרשע לבן. יעקב נמצא לבד, כאשר הוא בורח לזמן רב, לשהות בנכר.

בדרך כשהוא יושן: "ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה... וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי."

יעקב אבינו בתקף הרדיפה ה' הראה לו, תדע לך אני פאן לנדד, ממש... "יש ה' במקום הזה".

וזה מוסר השכל לדורות, לא לשכח ה' נמצא אתנו בכל מקום ובכל מצב!

(משיבת נפש - לייב) "ויקץ משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי". ובזה תקן להכניס בלב כל הנפשות לדורות עד היום הזה שאפלו הנפשות הנפולין מאד שסוברים שבמקומם אין נמצא שם השם יתברך חס ושלום, ושכל בחינת התעוררות דקדושה שלהם אינו נחשב לכלום, ידעו הם גם כן ויאמינו באמונה שלמה שגם במקומם יש השם יתברך בכל מקום שבעולם."

בברכת א גוט שבת,
המשגיה נפתלי ביק.

תקציר: אחד האמירים ניגש בשוק העבדים שם מכרו את שמשון לעבד, ניגש אל שמשון ושאלו.

"מה שמך?" שאל.

"שמשון", ענה הרבי.

"כלום יהודי אתה?"

"אדוני פקח הוא ומצא את האמת".

"היודע אתה איזו אומנות?"

"מעולם לא למדתי אומנות".

"האם עסקת כדרך אחיך במסחר?"

"עבדך למד תורה".

"איך נפלת בשבי?"

"נלויתי אל אחי הסוחר במסעו על פני הים, אנייתנו נשבתה על ידי שודדי ים".

"מה קרה לאחיך?"

"בני עמי במוגדור שעל חוף אפריקה פדו אותו והחזירו למולדתו".

"למה לא פדו גם אותך?"

"עניים הם מכדי לפדות את שנינו".

"למה לא בכרו אותך, החכם על פני אחיך?"

"על פי דרישתי בכרו את אחי. כדי שיוכל לפרנס את משפחתו ואת משפחתי".

"אתה אדם אציל. אם אקנה אותך איטיב עמך. אמנם לא מלומד בקשתי, אלא גנן, שישגיח על הגן שמאחורי אחוזתי. אותו קבלתי מהסולטן סלאח אל דין במתנה, אולם חושבני כי כוחותיך אתך ותוכל לאחוז במעדר".

"בודאי בודאי", נכנס סוחר העבדים לתוך דבריו, "הסתכל במבנה גופו החסון".

"דום פטפטן", צעק עליו האמיר, אל תפתח את פיך, טרם תידרש. כמה תבע השודד בעד פדיונך, שמשון?"

"אדון אציל" קרא סוחר העבדים, שלשת אלפי דרכמות מה הם בעד עבד כמותו".

"שתוק נבל, פן יחבוט מקלי על גבך. ענה לי אתה שמשון".

"השודד דרש אלף דרכמות, אדון נעלה".

"אלף דרכמות ואתה סוחר נבזה מעיז לבקש שלשת אלפים?"

"אדוני הנישא", ענה סוחר העבדים, "איך תוכל להשוות את המחיר שנדרש כעת, עם המחיר שדרשו במוגדור? כלום אינך מביא בחשבון את הנסיעה היקרה על פני הים, אשר העבד ערך על חשבון אדונו, המאכלים הרבים שאכל, המשקאות הרבים ששתה?"

הרבה עבדים מתו בדרך, גם מרד פרץ באניה והיה הכרח להוציא להורג את המורדים. עקב כל אלה עלה מאד מחיר העבדים הנותרים".

"ובכל זאת", ענה האמיר ברצינות, "נראה לי המחיר בסך שלשת אלפי דרכמות כמופרז, עד כדי חוצפה. אשלים לך אלפיים דרכמות. שתוק. אל תפצה את פיך, אם סכום זה לא יספיק לך, אלך לי ואבחר בעבד אחר, ואתה חכה עד שיזדמן לך קונה אחר שישלם יותר בעד עבד שאינו יודע כל אומנות וכל מלאכה. המסכים אתה?"

"מה אוכל לעשות? אם אדוני הנעלה מצוה, חובתי לציית. קח את עבדך ולך, ושמו והצלח בו".

האמיר צוה על אחד ממלויו לשלם לסוחר העבדים את הסכום הנקוב.

ארץ האבות, ארץ ישראל הקדושה.

על אדמת הקודש ידרכו רגליו של רבי שמשון בקרוב. רשאי יהיה לבכות על חורבות הקדשים, במקום מקדש ה', מקום בו ניצב מגדל דוד, המעיד על גדולת ישראל וגבורתו. תשוקת לבו הלוהטת ביותר תתגשם בקרוב. אולם לא כפי ששאף וקיווה, לא כאדם חפשי בחברת אשתו וילדיו, ידידיו, קרוביו ותלמידיו - יעלה לארץ הקודש.

לא כחייל בצבא המשיח יבנה את חורבות ערי ישראל, אלא כעבד, כמשועבד, נכנע לאדון זר - יכנס לארץ, שתהפך להיות ארץ גולה, בעוד שמולדתו במערב הרחוק ושם גם כל אהובי לבו שוכנים. כמה איום ונורא הוא גורלו, במסיבות כאלו מתגשמים חלומותיו היפים, עד כי מלוי תקותו, כאסון תחשב לו.

רבי שמשון נאנח קשות בשמעו דברי אדונו. כאשר העלה על דעתו את הרהוריו המרים, מלאו עיניו דמעות. כאב צרב את לבו והוא שאל את נפשו למות. אולם רק לרגע קט, ואחר כך חזק את לבו, נשא עיניו לשמים ואמר: **כל דעבד רחמנא לטב עבד.**

המשך בשבוע הבא בע"ה.

השור היהודי

סיפור בהמשכים | פרק כ'

מלאכת הצובע - א

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

הגדת האלמנה

○ אסור לאשה לכהל עיניה או לצבע שערה או פניה או שפתיה או צפרניה בשבת,

אפלו בצבע שהוא שקוף, ואפלו אין הצבע מתקיים.

○ הצובע בשבת בצבע המתקיים, חיב משום צובע, ובכל דבר שדרוך לצבעו חיב. כגון הצובע חוטי צמר או בגד או נעלים או פלים וקירות הבית וכדומה.

○ אכל הצובע בצבע שאינו מתקיים כלל, כגון שהעביר סרק או ששך על גבי ברזל או נחשת וצבעו פטור אכל אסור מדרבנן.

לקבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הודעה ל: N0527156621@gmail.com

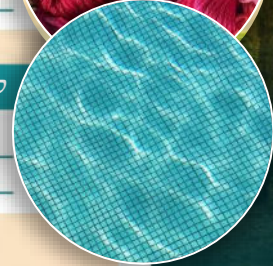
שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאר מסי' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

תהילים

האם מתר לצבע בשבת בצבע שאינו מתקים? (ל"ט מלאכות שבת)

האם מתר לצבע חוטי צמר? (ל"ט מלאכות שבת)

למה זוכה על ידי טבילת מקוה? (לקוטי עצות)

קומיקס ברסלב

משלי ברסלב

בשהיה מוהרנ"ת פעם אצל הרב הקדוש רבי גדליה מליניץ זצ"ל, עם עוד כמה מאנשי שלומנו, התפללו בקולות ובצעקות בדרך אנ"ש, פנה רבי גדליה מליניץ למוהרנ"ת ואמר לו: "מדוע הנכם מרעשים בתפלה כל-כך?" לא ענהו מוהרנ"ת כלום, אחר-כך אמר מוהרנ"ת לאנשיו:

רבנו הוא בחינת 'שמן בחשאי', (כי רבנו בעצמו היה מתפלל בנחת בלא קולות, עין בלקוטי מוהר"ן כ"א), **ואולם אנו צריכים לקרע את הקנה שבגרונו בצעקותינו.** (שייסק - א תרעו)

יגלה יעמדו על הכרמל

על אשר נרכ ליכם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

דוד, מרים בני
ליאורה אניה,
סימה בת רבקה,
פולינא בת סימה.

דפואה שלימה

יהונתן בן מיכל,
ישראל בן ברויה,
יעל בת ברויה
רחל,
לאה בת חנה,
רחמים בן רחל.

זרע של קיימא

אביהו בן שרה,
שושנה מיטל בת
דינה.

לעיילי נשמה

מזמם מגיל בן
חיים.

הצלה

שמשיון בן אסתר,
פנחס בן חיה איגא,
מלכה בת טרוח
מרים גיטל,
אהרן בן לאה,
ברוריה רחל בת
צפירה אשנב,
יצחק בן מוריה,
משה בן הודיה,
יוסף חיים בן
אפרת,
שמנואל בן שרה,
נחמן בן יונת,
נחמן בן פיגא,
אברהם דוד בן
שירה נחמה,
לוי יצחק בן אפרת,
נתנאל אליהו בן
שושנה מירב,
יהודה אריה בן
נחמה רבקה,
אהרן נתן נחמן,
שרה נפתלי הרץ,
שמנואל איוק, אדל
בני חיה,
ברכה בת מזל,
נעה בת ברכה,
גאיה יעל בת ברכה,
נחשון בן ברכה,
נתן בן מלכה,
ליאורה אניה בת
פולינא.

יהי רצון מן קדם אבותינו די כשמיא
שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של
בית רבן שאין בהם חטא לכל הישרועות
ברחמינו

- חברת תקוני הכללי בשבת
14:00 - 15:00
- חברת אבות ונשים בשבת
15:00 - 18:00
- החברות הקבועות מימות החל
חברת תקוני הכללי והלכה
17:20 - 18:40
- חברת תהלים למען עם ישראל
19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא באופן אישי,
מזמנה לראותכם
המשיגיה

ליקוטי עצות

יראה

ב. עלידי בטול הפעם ברחמנות פני"ל, עלידי זה מקבלים
הצדיקי אמת הכבוד והגדלה ואזי זוכיו למנהיג אמת, שיירחם
על העולם לנהגם כראוי להביא כל אחד אל התכלית האחרון.

ג. פעם ואכזריות הוא מחסרון הדעת. וכל מה שמתרבה הדעת
נתבטל הפעם ומתרבה הרחמנות והחסד והשלום. עלכן עלידי
עסק התורה שעלידי זה נמשך דעת, על ידי זה מתבטל הפעם
ונמשך רחמנות ושלום.

ד. וכן טבילות מקוה מבטל הפעם, פי עלידי טבילות מקוה
נמשך דעת.

ה. עלידי הפעם נתעורר המקטרג הגדול שהוא עשו הוא אדום.
ומן המקטרג העליון נתעוררים ונשפלים מקטרגים וצרים על
אדם הכועס ושולטים עליו. פי עלידי הפעם חכמתו מסתלקת
וצלם אלקים סר מעל פניו ואין לו פני אדם, ועל ידי זה שולטים
בו השנאים, פי נדמה להם כבהמה ואינם יראים מלפניו.

לא כולם כמובן. הרוב עוברים
את זה בשלום. אבל די היה לי
במה שראיתי אצל אנשים, שהיו
מלאי חיות ורעננות, שהספקתי
לשוחח עימם וליצור עימם קשר,
ובהתדרדרות מפתיעה הובלו
למנוחות. והם שכבו במיטות
סמוכות לידי. והרי גם אני-
עצמי, עד אתמול-שלשום עוד
הסתובבתי במחלקה ועזרתי
להם בפעולות פשוטות כמו
הנחת תפילין וכיו"ב, עד
שהם הורדמו. אז
עכשו הגיע תורי?
חלילה זה הסוף?
לא מסכים!

הרופאים ראו את
התנגדותי, ואמרו
לי - "אנחנו נותנים
לך דחיה עד מחר
בבוקר, נאפשר לך
לעבור את הלילה הנוכחי,
וגם זה במעקב זהיר, אבל
מחר בבוקר אתה חייב לחתום!
המצב לא יכול להימשך כך
יותר". בינינו, הם צדקו.
התקשיתי מאוד בנשימה גם עם
החמצן. אמנם לא ראיתי
בעיניים את מלאך המוות, אבל
הרגשתי אותו...

המשך בשבוע הבא בע"ה

אנשי הצדיק

ש"ק - ב' - הרפ"ט

ר' מענדיל ז"ל מקפ"ר הסמוך לטשערין הנה
איש עוסק במשא ומתן כל ימיו, ויראתו
ועבודתו ובפ"ט עבודת התפלה שלו הנה
נשגב ועצום מאד פי הנה מתפלל במסירת
נפשו ובדבקות נפלא עד שפממש נתבטל
גשמיותו,

ופעם אחת נתעורר דלקה בביתו והוא עמד
אז באמצע תפלתו בדבקות גדול ונורא
ובבטול כל הרגשות עד שלא ראה ולא שמע
כלל את קול הרעש שנתעורר מאנשי ביתו
ומשאור אנשים שעמדו שם

עד שהכרחו איזה ערלים שהיו אז בביתו
לקח אותו בידי ולהוליכו עד למרחוק,
ושם עמד, ולא זז ממקומו ומדבקותו עד
שגמר את התפלה:

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המיעוה החשובה

בגל הראשון של הקורונה, חליתי במחלה. בימים הראשונים
הסתדרתי בבית די טוב. אבל אז התחילו קשיי נשימה. הגיעו אנשי
מדי"א, הם מדדו את הסיטורציה ואחרי התייעצות הוחלט שצריך
להעביר אותי בדחיפות לבית חולים ולחבר אותי לחמצן.

לא אלאה אתכם בתיאורים, איך טולטלתי
מבית חולים אחד למשנהו, בגלל
העומס, ואיך לילה שלם לא נישו
אלי בכלל במיון... אושפזתי,
וקיבלתי כמובן טיפול
מקצועי. אך אף על פי כן מצב
נשימתי הלך והדרדר. נאסר
עלי לדבר אפילו מילה,
כוחותיי עזבוני, והרופאים
הסבירו שהגוף נלחם לנשום
וזה מחסל את כל הכוחות.
אמנם עדיין העירנות התישה
אותי, הסיטורציה ירדה,
למרות הגברת החמצן
והרופאים המליצו על הנשמה,
כלומר בהרדמה.

זה היה ביום שלישי בשבוע, שעת לילה. רופאי בית החולים
התייצבו ליד מיטתי ואמרו לי לחתום על הסכמה להרדמה
ולהנשמה. התנגדתי בכל כוחותיי הדלים.

למה התנגדתי? כי ראיתי סביבי יותר מדי דברים. ראיתי אנשים
שהיו במצב דומה לשלי, עצמאים וחיוניים, אך כאשר הם התחברו
להנשמה ולהרדמה - הרי שבתוך כמה ימים נפטרו, לא-עלינו.

לחשיקיע בבר

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

- אשראי טלפוני**
חייגו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2
- לידי המשגיח**
הרב נפתלי ביק הי"ו
052.715.6621
- בנדרים פלוס**
כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק
- בהוראת קבע**
קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"
- בהעברה בנקאית**
בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

